

Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 4934

Doknr.
135983

Dato
02-10-2019

Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg har d. 4. september 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 132 (Alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Andreas Steenberg (RV).

Spørgsmål nr. 132:

”Vil ministeren, eventuelt med bidrag fra social- og indenrigsministeren, kommentere artiklerne i Politiken »Myndighed afviser skilsmisser trods byretsafgørelse« fra 6. maj 2019 og »Flygtninge med midlertidigt ophold får nej til skilsmisse« fra 24. april 2019, samt oplyse hvor mange personer, der er blevet nægtet skilsmisse?

Svar:

De to artikler, der henvises til i spørgsmålet, vedrører danske myndigheders internationale kompetence til at behandle sager om skilsmisse i relation til ægtefæller, der som flygtninge har ret til ophold i Danmark efter § 7 i udlændingeloven.

Jeg kan oplyse, at en anmodning om skilsmisse skal indgives til Familieretshuset, der indledningsvist skal vurdere, om der er international kompetence til at behandle sagen.

Det fremgår af § 43 a i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, at Familieretshuset har kompetence til at behandle en ansøgning om skilsmisse, hvis betingelserne i § 448 f i retsplejeloven er opfyldt. Efter denne bestemmelse kan en sag om skilsmisse bl.a. behandles i Danmark, hvis sagsøgte har bopæl her, eller hvis sagsøgeren har bopæl her og enten har boet her i de seneste 2 år eller tidligere har haft bopæl her.

I bemærkningerne til § 448 f er bopælsbegrebet i bestemmelsen beskrevet således:

”Det bemærkes, at begrebet bopæl i § 448 c [nu § 448 f] i retsplejeloven fortolkes som domicil. Ved domicil forstås efter dansk ret den stat eller det territoriale retsområde, hvor en person har bopæl eller ophold i den hensigt varigt at forblive der eller i det mindste uden hensigt til, at opholdet kun skal være rent midlertidigt. Domicilbegrebet består af et objektivt og et subjektivt element. I retspraksis lægges vægt på de faktiske omstændigheder og parternes erklæringer om hensigten med og udstrækningen af opholdet i et bestemt land. Dette betyder bl.a., at man kan opretholde sit domicil i Danmark, selv om man bliver udstationeret til et andet land og i den forbindelse opgiver sin bopæl i Danmark.”

Det følger af § 7, stk. 1 og 2, i udlændingeloven, at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold til udlændinge, der er omfattet af FN's flygtningekonvention (konventionsstatus), eller som ved en tilbagevenden til deres hjemland risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (beskyttelsesstatus).

Det er almindeligt antaget, at sådanne flygtninge har domicil i Danmark i relation til at blive skilt i Danmark.

Efter § 7, stk. 3, i udlændingeloven kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold i tilfælde omfattet af § 7, stk. 2, hvor risikoen for dødsstraf eller for at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf har baggrund i en særlig alvorlig situation i hjemlandet præget af vilkårlig voldsudøvelse og overgreb på civile (midlertidig beskyttelsesstatus).

Flygtninge, der meddeles opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i udlændingeloven, er således i modsætning til flygtninge med opholdstilladelse efter § 7, stk. 2, som er individuelt forfulgte, på flugt fra generelle forhold i deres hjemland og har således ikke en konkret konflikt i hjemlandet. Derfor har denne gruppe – generelt set – et mere midlertidigt behov for beskyttelse end individuelt forfulgte, idet situationen i hjemlandet hurtigt kan ændre karakter i retning af mere fredelige forhold.

Dette ændrer imidlertid ikke ved, at der efter udlændingeloven gælder samme regler for, under hvilke betingelser en tidsbegrænset opholdstilladelse efter § 7, stk. 1, § 7, stk. 2, og § 7, stk. 3, i udlændingeloven kan forlænges eller inddrages, og for adgangen for sådanne flygtninge til at opnå tidsubegrænset (permanent) opholdstilladelse.

Flygtninge omfattet af § 7, stk. 1-3, i udlændingeloven har et beskyttelsesbehov, idet asylmyndighederne har vurderet, at Danmarks internationale forpligtelser er til hinder for, at sådanne flygtninge kan henvises til at tage ophold i deres hjemland på grund af de generelle forhold i hjemlandet eller som følge af individuelle forhold.

På denne baggrund er det min opfattelse, at også opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i udlændingeloven kan danne grundlag for at have domicil i Danmark i relation til at blive skilt i Danmark.

Det bemærkes dog, at den endelige afgørelse om adgangen efter § 448 f i retsplejeloven til at blive skilt i Danmark henhører under domstolene. Som det fremgår af de artikler, der henvises til i spørgsmålet, verserer der for tiden en retssag herom.

Lad mig understrege, at vi ikke må komme i en situation, hvor kompetencereglerne i skilsmissegager betyder, at vi fastholder mennesker med bopæl her i landet i ulykkelige ægteskaber. Det er derfor min holdning, at alle flygtninge skal kunne blive skilt i Danmark på lige fod med andre, og jeg er parat til at tage lovgivningsmæssige initiativer for at sikre dette, hvis der viser sig behov for det, når den førnævnte retssag er afsluttet.

Familieretshuset har oplyst, at der ikke føres statistik over, hvor mange skilsmissegager der afvises under henvisning til manglende international kompetence, herunder sager hvor en ægtefælle har opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i udlændingeloven. Familieretshuset har dog oplyst, at der er tale om et meget lille antal sager.

Endelig bemærkes, at der i den vedlagte besvarelse af spørgsmål UUI Alm. del nr. 111, stillet den 6. november 2018, er henvist til en byretskendelse af 13. december 2018 om adgangen til at blive skilt for flygtninge med midlertidig opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i udlændingeloven. Det fremgår af besvarelsen, at Statsforvaltningen (nu Familieretshuset) havde kærret kendelsen. Jeg kan hertil oplyse, at landsretten af processuelle grunde inden besvarelsen af spørgsmålet havde afvist at behandle denne kære.

Med venlig hilsen
Astrid Krag

Bilag 1: Besvarelsen af 14. januar 2019 af spørgsmål nr. 111, stillet den 6. november 2018 af Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg.